

ROBERT BRYNDZA

NE TAK ÚPLNĚ

*Jaké to je začínat
po čtyřicítce znovu?*

SOUKROMÉ

E-MAILY

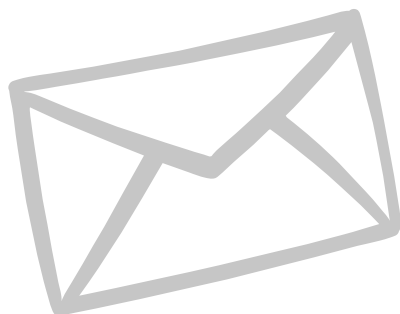
COCO

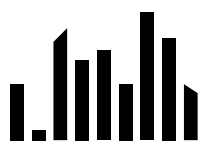
PINCHARDOVÉ

ROBERT BRYNDZA

NE TAK ÚPLNĚ SOUKROMÉ E-MAILY COCO PINCHARDOVÉ

COSMOPOLIS

ROBERT BRYNDZA

NE TAK ÚPLNĚ

*Jaké to je začínat
po čtyřicítce znovu?*

SOUKROMÉ

E-MAILY

COCO

PINCHARDOVÉ

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

THE NOT SO SECRET EMAILS OF COCO PINCHARD:

Copyright © 2012 by Raven Street Ltd

Text © Robert Bryndza, 2012

Translation © Ivana Skenderija, 2021

© Grada Publishing, a. s., 2021

Z anglického originálu, vydaného na CreateSpace Independent Publishing Platform v roce 2012, přeložila s přihlédnutím ke slovenskému překladu Ivana Skenderija

Za laskavé svolení využít jeho slovenský překlad děkujeme Jánovi Bryndzovi

Odpovědná redaktorka Markéta Šlaufová

Redakční úpravy a korektury Monika Jitřenková

Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007

Obálka Petr Hůlek, Honewa

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Cosmopolis v Praze roku 2021 jako svou 8070. publikaci

Tisk CPI Moravia Books

Grada Publishing, a. s.,
U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-271-4282-8 (ePub)

ISBN 978-80-271-4281-1 (pdf)

ISBN 978-80-271-0540-3 (print)

Tato kniha je fikce. Jména, postavy, podniky, organizace, místa a události jiné než běžně známé jsou buď produktem autorovy fantazie, nebo jsou použity fiktivně. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, živými či mrtvými, událostmi nebo místy je zcela náhodná.

Jánovi, bez jehož pomoci, podpory
a výjimečnosti by tato kniha
nikdy nevznikla.

Velké díky patří mé tchyni Vierce
za starostlivost a lásku
a Martušce Púchovské
za skvěle odvedenou práci a pomoc
při psaní slovenské verze mé knihy.

PROSINEC 2008

Odesláno: Čtvrtek 25. prosince 20:01

Adresát: chris@christophercheshire.com

Milý Chrisi,

šťastné a veselé Vánoce? Ani ty moje nejsou. Švagr a švagrová přicestovali včera v noci. Meryl a Tony přijeli do Londýna z Milton Keynes na svém novém tandemovém kole. Museli se asi hodinu rozmrazovat v garáži u kotle. Hlavně že zachraňují celou planetu a nezanedbávají tak uhlíkovou stopu! Rosencrantz vyzvedl svou babičku Ethel z domova důchodců a ona samozřejmě hned začala tím svým starým známým: „Tohle sou moje poslední Vánoce.“ A hned se pozvala i na Vánoce napřesrok, a i na Velikonoce a Svátek matek...

Daniel opět pracoval dlouho do noci (divadelní oponu zatáhli až v jedenáct v noci). Pro vykouzlení vánoční atmosféry jsme s Rosencrantzem, Ethel a Meryl ozdobili vánoční stromek v obýváku. Tony strávil večnost skládáním dřeva a novin do krbu, a pak stačila jedna sirka a všechno bylo fuč. Asi se nudil. Ve chvíli, kdy se nevinné zdobení stromku změnilo v bitku, se Tony vytratil. Nemohli jsme se shodnout na tom, jak má stromek vypadat. Ethel a Meryl chtěly stříbrné koule a já jsem chtěla tradiční vícebarevné koule, řetěz

a šilhavého Mikuláše s vousy z vaty, kterého mi vyrobil Rosencrantz z toaletního papíru, když mu bylo pět. Ani jedna ze stran nechtěla začít hádku ještě před Štědrým večerem, takže došlo k řadě kompromisů. Budou u nás celý týden. Lituju, že jsem nesebrala odvahu říct jim: „Jděte už do prdele, krávy!“ Nakonec jsme vyzdobily polovinu stromečku stříbrnými koulemi, druhou polovinu barevnými a dohodly se, že budeme stromeček otáčet každý den na jednu stranu. Rosencrantz se moudře připojil k Tonymu v zahradě, kde mu pomáhal promazat kolo.

Štědrý den začal slibně. Bála jsem se reakcí na své kuchařské umění, ale naštěstí mě celkem překvapivě zachránila HD televize s úhlopříčkou 160 cm. Kdyby se mi bývalo nepovedlo úspěšně odvést pozornost celé rodinky pěknými vánočními filmy, ukamenovali by mě za to, že na Štědrý den podávám mražené polotovary.

Díkybohu, že jsme si extra připlatili za reproduktory s prostorovým zvukem. Když zpívali koledníci v přímém přenosu, dala jsem zvuk víc nahlas, aby nikdo neslyšel pípání mikrovlnky.

Ethelinu pozornost odvedl i Rosencrantz, když jí řekl, že za TV s Dolby jsme zaplatili ze zálohy na mou novou knihu *Lov na lady Dianu*. Nechtěla věřit, že mi někdo zaplatil za takový brak. Nijak se mě to nedotklo, alespoň nikdo nepřišel na to, že neumím vařit. :-)

Následuje seznam dárců, co mi přinesl Ježíšek:

1. Marlboro Lights. Nevím, zda byl smutnější fakt, že mi můj syn koupil k Vánocům 20 krabiček cigaret, nebo to, že jsem ho o ně sama poprosila.
2. Stahovací kalhotky Spanx. Přesně takové, jako měla Bridget Jonesová. Jsou skutečně megaobří, ale dokážou zázraky! Stáhnou břicho, zadek i stehna. Měla jsem z nich vážně radost.

Když jsou dost dobré pro Beyoncé, jsou dobré i pro mě. Potom Ethel vysvětlila, kde sehnala můj vánoční dárek. Od kamarádky z domova důchodců, jejíž tlustá dcera nedávno zemřela při autonehodě. „Už ty bombardáky nebude potřebovat,“ ještě se ušklíbla.

3. Tři páry černých punčoch/sprej na komáry, slepené dohromady lepicí páskou. „To máš na ty tvoje velké křečové žíly,“ pošeptala mi Meryl pěkně nahlas. Doufám, že tím myslela ty punčošky.
4. iPhone. K němu se ještě vrátím.
5. DVDčka od Tebe – kompletní edice oblíbeného seriálu *Sex ve městě*. Děkuju. Chlubila jsem se Rosencrantzovi, jak se přidám k fandům seriálu a budu konečně cool. „Mami, *Sex ve městě* je sto let za opicema,“ setřel mě s očima v sloup, „my teď sjíždíme *Dextera*.“
6. Chanel No. 5 od Mariky. Stále se mi s ní nedaří spojit. Chtěla jsem jí popřát šťastné a veselé. Ty jsi s ní nemluvil? Asi mají přetržené vedení. Slovensko zasáhla hrozná sněhová kalamita.

Meryl a Tony dali Rosencrantzovi knihu *Harryho Pottera*. Tohle fakt odflákli, ty knihy mají v každých Levných knihách a i na benzínkách. Ethel se na ni podívala a řekla: „Vždyť je mu už devatenáct! Zajímají ho jiný klacky než kouzelná hůlka Harryho Pottera!“ Potom mu podala krabičku Durex Vibrations. Meryl skoro odpadla.

„Je to fešný homosexuál!“ prohlásila Ethel. „S mým dárečkem se toho naučí víc než s tvým, Meryl.“

Věříš, že to byla trefa do černého? :-) Tony zrudnul jako rajče a radši odběhl pro další šampaňské.

Já jsem každému darovala mou podepsanou knihu *Lov na lady Dianu*, když jsou taková držgrešle a sami si ji nekoupí. M + T

sehráli bravurní divadélko, jakou mají radost. Ethel knihu rovnou šoupla do kabelky. Nenamáhala se ani přečíst si věnování. Měla větší radost z knihy, kterou jí koupili M + T. Bestseller *Výroba vína na balkóně*. „Víte, že tamta má stejného nakladatele jako Coco?“ řekla Ethel a prstem ukazovala na fotku autorky Reginy Battenbergové.

„Hmmm, my milujeme Reginu Battenbergovou,“ řekla Meryl.

„Byla super v té talkshow minulý týden. Jak se to jmenovalo...?“ ptal se Tony, „ted' si za boha nevzpomenu.“

„Potkala ses s ní někdy, Coco?“ zeptala se Meryl vzrušeně. Řekla jsem jim, že jsem Reginu potkala v jednom knihkupectví. Obě dvě jsme tam měly autogramiádu.

„Fronta lidí, co chtěli její podpis, se musela táhnout až ven z obchodu ve srovnání s tou tvojí,“ pronesla Ethel se zákeřnou jiskrou v oku. Rosencrantz šel pohotově vzbudit svého otce, aby předešel první nadcházející vánoční hádce. Žasla jsem nad tím, jak Danielovi stačí k velké rodinné popularitě to, že spí do odpoledne a potom si to přihásí dolů po schodech v županu. „Mami, ségra, Tony,“ zahlaholil a podával jim dárečky z kapsy svého županu. Meryl a Ethel kvičely jako fanyanky na koncertě Toma Jonese. A to neměl ani vyčištěné zuby.

Políbil mě a vytáhl krásně zabalenou krabičku s velkou bílou mašlí. Krabička byla v krásném zeleném odstínu, hned jsem si pomyslela, že je to Tiffany!!! Před Vánoci jsme se párkrát sešli na Regent Street, kde jsme obdivovali, jak nádherně je Londýn vyzdobený. Daniel nás pokaždé nasměroval na Bond Street, kde mě nechal obdivovat výklad zlatnictví Tiffany a mudroval nad překrásným diamantovým náhrdelníkem. Vzrušeně jsem strhla mašli. Krabička se otevřela a v ní byl uložený... iPhone.

„Mobil?“ zeptala jsem se s křečovitým úsměvem.

„To není jen tak ledajaký mobil,“ řekl Daniel. „Můžeš z něj posílat e-maily i poslouchat hudbu. Vid', synku?“ zašklebil se a z druhé kapsy županu vytáhl navlas stejnou krabičku.

„Nekecej,“ zakřičel Rosencrantz. „TY VOLE, to je bomba!“

„Taková slova tady nebudeme používat,“ prohlásil Tony a uhnul Rosencrantzovi z cesty při jeho vítězném tanečku po obýváku. Málem shodil vánoční stromek, který byl na Štědrý den otočený na polovinu se stříbrnými koulemi.

„Oba dva budete potřebovat dobré mobily, abyste mě mohli pravidelně kontaktovat,“ ušklíbl se Daniel.

„Proč tě máme kontaktovat?“ zeptala jsem se zmateně.

„Před vámi stojí hudební producent nového muzikálu *Whistle Up The Wind – Pískání do větru*. Včera jsem podepsal smlouvu na turné po Severní Americe 2009.“

Rosencrantz přestal tancovat. Všichni na mě hleděli se zamrzlým úsměvem.

„Co?“ nevěřicně jsem se zeptala.

„*Pískání do větru*,“ odpověděl Daniel. „Je to nový muzikál.“

„Nemyslíš tím spíš *Whistle Down The Wind – Mluvití větrem*?“ zeptal se Rosencrantz.

„Ne. *Pískání do větru*. Je to takové neoficiální pokračování. Nemá nic společného s Lloydem Webberem. Začínáme zkoušet za pár týdnů...“

Všichni se dívali na můj nevěřicný výraz a na jeho nadšenou tvář.

„Je to moje vysněná práce,“ řekl netrpělivě Daniel. „Příprava nového muzikálu... v Americe... Dají mi osmdesát tisíc liber!“

Když zmínil tu sumu, všichni se najednou rozjásali. Ethel k němu přihopkala, vzala jeho tvář do dlaní a řekla: „Ty si můj šikovnej synek. Kdyby nebyl děda už na onom světě, byl by na tebe hrdej.“ Potom popadla skleničku šampusu a připila

na mrtvé... a na spoustu peněz. Všichni si přitukli. Já jsem odešla do kuchyně a Daniel šel za mnou.

„Líbí se ti tvůj iPhone?“ zeptal se mě.

„Proč jsi mi nic neřekl?“

„Ale, Coco, nezačínej. Jsou Vánoce.“

„Tobě připadá v pořádku, že jsi mi to oznámil jen tak, jakoby nic? A to před celou rodinou?“

„Byla to vzrušující novinka!“ rozhodil rukama. Župan se mu rozhalil. Pod ním neměl nic.

„Dobré načasování má ten můj...!“ Zasmál se, zdvihl obočí a pyšně si prohlédl ten svůj klacek.

„Do prčic, schovej si ho!“ naštvála jsem se ještě víc. „Takže ty ses mi to bál říct z očí do očí? Potřeboval jsi mámu a Meryl jako ochranku?“

„I já chci dosáhnout úspěšné kariéry,“ zasyčel při zavazování županu. „Ty jsi celý rok psala knihu.“

„Proč jsem se to musela dozvědět takhle?“

„Přemlouvala bys mě, abych to odmítl,“ začal zvyšovat hlas. „Myslíš, že toužím být dirigentem v regionálním divadle dalších dvacet let?“

„Je to spousta peněz a ty jsi úžasný dirigent...“ Ani jsem nestihla domluvit, když nakopl dveře do špajzu a začal přecházet po kuchyni, celý rudý vzteky.

„Dobře, Danieli, něco mi o tom představení řekni. Má dobrý scénář?“

Váhal s odpovědí.

„Ty sis ještě ani nepřečetl scénář?“

„Platí mi osmdesát tisíc liber! Nepotřebuju ho číst,“ zahučel. „Rozhodnuto!“

„Vážně? Neměl jsi za muzikál *Mickey Metalista* dostat náhodou padesát tisíc liber?“

„A jsme doma,“ zavrčel.

„Produkční firma muzikálu *Duch k pronájmu* zbankrotovala taky a do dnešního dne ti dluží několik tisíc liber,“ začala jsem taky zvyšovat hlas. „A když produkce tvého dalšího slavného muzikálu *Ladyboys* vyhlásila insolveni, musela jsem si najít i druhou práci po večerech, abychom mohli poplatit pokuty za parkování tvojí kapely!“

„Byla to tvoje chyba, Coco, neměla jsi jim půjčovat svoje volvo!“ zahučel na mě.

„Danieli, byla bych jen ráda, kdybys pracoval na úspěšném muzikálu. Bohužel vždycky podepíšeš příšernou smlouvu a děláš špatná pracovní rozhodnutí, při kterých nikdy nemyslíš na rodinu!“

Vtom vešla do kuchyně Meryl. „Promiňte, že ruším, ale máma si sedla na ovladač a teď jsou všechny programy ve španělštině.“

Daniel se na mě jen podíval a odešel s Meryl do obývacího pokoje. Čekala jsem, že se vrátí, abychom mohli pokračovat v diskusi, ale po deseti minutách jsem ho našla sedět na gauči s Ethel.

„Hej, Coco,“ křikla na mě Ethel, „vohřej jídlo pro mého šikovného synka. Za chvíli začne královnin vánoční proslov.“ Daniel mi uhýbal očima.

„Musím si promluvit s Danielem.“ Tlak mi rapidně stoupal.

„Můj Daneček bude sledovat královnu Alžbětu,“ dupla Ethel.

Poodešla jsem k vánočnímu stromečku, obrátila ho na stranu s barevnými koulemi a podívala se na Daniela. „Kde je mikrovlnka, víš.“

Popadla jsem svůj vánoční dárek (cigarety), odešla do zahrady a zapálila si na schodu u kůlny. Měli nás varovat, že když se vezmeme příliš mladí, existuje vysoká šance, že náš milovaný se po čase změní v kreténa.

Když se setmělo a byla jsem dostatečně překouřená, vrátila jsem se dovnitř. Vánoční film právě skončil a Meryl se tvářila jakoby

nic. Donutila nás zahrát si hru *Plastíno*, kterou koupila speciálně pro Štědrý den. Je to pěkná blbost. Dva týmy modelují nesmysly z plastelíny a spolu se pak hádají, kdo co vymodeloval.

Meryl nás rozdělila do dvou týmů. Se mnou v týmu byl Tony a Rosencrantz a proti nám Meryl, Ethel a Daniel.

Posilňovali jsme se Baileys a sherry. Bylo to dost těsné... Už jsem jenom potřebovala, aby můj tým uhádl, co vymodeluji, a výhra byla naše.

Meryl (šéfka hry) mi dala vytáhnout kartu. Vytáhla jsem si slovní spojení „vrabec v hrsti“. Ethel si všimla, jak překvapeně jsem se zatvářila, a zamručela k Danielovi: „Tudle podělá, prohraje.“

Usmála jsem se na ni, jako že ji mám na háku.

Meryl spustila stopky a Rosencrantz začal moje snažení natáčet na svůj nový iPhone (díky jeho filmování jsme nachytali Ethel, jak podvádí při svém modelování). Cítila jsem velkou zodpovědnost za celý tým. Začala jsem modelovat, co mě první napadlo – velkou ruku s maxiprsty, takže mi nezůstalo moc plastelíny. Ještě jsem vymodelovala malého ptáka... Ne toho, co létá (ten mě ani nenapadl), ale mužské přirození. Chápeš? Pták – vrabec v hrsti?!

Celý pokoj ztichl. Všichni koukali na plastelínový penis. Potom na Daniela. A nakonec na mě.

„Toto je můj... moje, tvoje pomsta?“ zakoktal zmatený Daniel.
„Ztrapnit mě?“

„Ne! To není tvůj!“ snažila jsem se zachránit situaci. „Chci říct...“

„Coco, to bylo sprostý, tos teda nemusela,“ řekla Ethel. (Ženská, která si každé Vánoce vytáhne z úst zuby, strčí je krůtě do zadku a hýbe s nimi, jakože si s námi ta krůta povídá.)

Meryl s hrůzou sledovala, jak začalo malé plastelínové přirození povadat z tepla od krbu. Proč jsem ho jen vymodelovala s erekcí? Před mým synem?! Meryl na něj hodila mou knihu *Lov na lady*

Dianu. Tony si rychle překřížil nohy a Rosencrantz samozřejmě nezklamal a natáčel dál.

Jestli to nahraje na YouTube, zabiju ho!

Já se teď schovávám v posteli s flaškou Baileys. Zbytek osazenstva se přesunul do hudebního pokoje. Daniel se realizuje u klavíru a zbytek klanu ho doprovází zpěvem. Až sem slyším ten Merylin ječák: „Kde je Coco, potřebujeme někoho, aby zpíval druhý hlas.“

Amen.

Ještě tu budou šest dní.

Chybíš mi.

XOXO,

Coco

Odesláno: Pátek 26. prosince 23:33

Adresát: chris@christophercheshire.com

Je mi velmi líto, že ani Tvoje Vánoce s rodinou nestojí za nic. Proč si je vždycky pověsíme na krk? Ano, vím, Tvoje rodina Ti stále vyhrožuje, že Tě vydědí. Chápu. Marika se vždy ráda vrací na Slovensko, protože je tam doma. Ale jaký důvod k masochismu mám já? Se švagrovou ani tchyní jsme si nikdy nepadli do oka a s Danielem máme zatím největší krizi, co jsme kdy měli... Víš, čím to je, že se sem nACPou každické Vánoce? Jsem pro ně jenom levný hotel. Každý tu vyfasuje pokoj a stravu. Měla bych jim začít vystavovat účty. Za kolik Vaši pronajímají vilu ve Španělsku?

Dnes ráno Meryl opékala slaninu na kontaktním grilu od Ježíška (koupil jí ho Tony) a Ethel upíjela vyteklé sádlo ze slaniny z malého hrnečku. Vánoční stromeček přetočili na stříbrnou stranu, i když

měl dneska být na mojí barevné straně. Samozřejmě že jsem ho přetočila nazpět, čímž jsem vykopala válečnou sekeru.

Daniel se vypařil v deset na představení, které diriguje. K obědu jsme se nacpali párky a vyrazili metrem do Richmondu, kde byla jeho odpolední show. Musím uznat, že hudbu složil překrásnou, ale scénář *Sněhurky* byl velice netypický.

V této verzi je kromě sedmi trpaslíků i pošťák Pat s Noddym.

Po představení jsme šli do zákulisí, kde nám Sophie (hrála Sněhurku) udělala šálek čaje. K Danielovi se chovala až příliš familiárně a věděla, že si dává do čaje čtyři cukříky. Celé mi to tedy moc nesesedělo. Vypadá jako ženská, která nemá problém vyspat se se sedmi chlapy najednou.

Trochu jsme si všichni pokecali. Já jsem ignorovala Daniela a on ignoroval mě. Rosencrantz se ho vyptával, zda má hra homosexuální podtext, když pošťák Pat žije s Noddym. Příští rok bude mít na konzervatoři předmět Homosexualita v divadle a ve filmu. Profesor mu proto řekl, ať se porozhlédne, co se aktuálně děje v tomto směru na divadelních prknech a filmových plátnech.

Daniel nevěděl, co na to říct. Ethel ho zachránila: „Nebud' sprosták, Rosencrantzi, všeci vědí, že pošťák Pat je ženatej.“

Po cestě domů si Meryl postěžovala, jak jí návštěva zákulisí zkazila okouzlující dojem z představení. Řekla jsem jí, že až tak okouzlující to nebylo, zvláště ve chvíli, když postava Zlé královny (hrál ji chlap, museli šetřit rozpočet) zpívala *It's Raining Man* s neoholenými pažemi a Noddy přitom tancoval ve vypasovaných legínách.

Ledy se neprolomily ani večer v posteli. V hlavě se mi dokola promítalo, jak vyzývavě míchala Sněhurka Danielovi cukr v čaji. Rozhodla jsem se, že na něj vyrukují s ženskými zbraněmi, a oblékla jsem si takové přisprostlé spodní prádélko. Než jsem se do něj

navlékla, Daniel usnul. Meryl ho nadopovala čajem na spaní.

Nedělali jsme to od prvního prosince. Velmi dobře si to pamatuju, v ten den jsem si otevřela první okénko adventního kalendáře. Jsem dost zklamaná. Přes Vánoce jsme mívali nejlepší usmiřovací sex.

Nemůžu spát, tak se aspoň snažím synchronizovat svůj iPhone s počítačem. Slyším, že synchronizace jde o dost líp Tonymu s Meryl. To zase bude stěna za postelí v jejich ložnici otlučená. Už vím, proč Tony nechtěl čaj na spaní.

Odesláno: Sobota 27. prosince 9:44

Adresát: rosenkrantzpinchard@gmail.com

Milý Rosencrantzi,

ne, nepřinesu Ti sendvič se slaninou do postele. Nejsem Tvoje služka a neumím zapnout gril.

P. S.: Jestli jdeš dolů, mohl bys mi přinést moje čtecí brýle? Jsou na stolku vedle postele. Právě přišly noviny. Chci zkontrolovat, zda je *Lov na lady Dianu* v Top 10.

Odesláno: Sobota 27. prosince 18:04

Adresát: chris@christophercheshire.com

Výroba vína na balkóně je už šestý týden nejprodávanější knihou v žebříčku *The Times*, kategorie zdraví a životní styl, hobby. Regina Battenbergová je na obálce sobotního vydání s Ozem Clarkem (skutečným expertem na vína). Na fotce vychutnávají sklenici jejího Croydon Cabernet Sauvignon. Na hlavě má turban – kdo si myslí, že je?

Modlila jsem se, aby *Lov na lady Dianu* byl v Top 10, ale smůla. Můj knižní agent Dorian mi poslal esemesku, že kniha se dostala do hitparády Top 100 knihkupectví WH Smith, a to na sté místo. Meryl a Rosencrantz se nabídli, že se se mnou půjdou podívat do knihkupectví, jak se vyjímá moje kniha na polici mezi bestsellery. Pěšky jsme se prošli do pobočky malého WH Smith hned za rohem na stanici Marylebone, ale žebříček končil na padesátce. Mezitím kamarádi pozvali Rosencrantze přes facebook na iPhoneu na drink. Meryl se mě zeptala, zda se s ní nechci projet na jejich tandemovém kole do knihkupectví v Holborne.

Po chvilkovém zaváhání (přemýšlela jsem, jestli si lidi nebudou myslet, že jsme dvě potrhle lesby) jsem nasedla na kolo a užívala si roli pasažérky. Meryl nás bravurně provezla skrz Londýn úzkými uličkami, parky a místy, která jsem nikdy předtím neviděla. V knihkupectví mě vyfotila u malé hromádky mých knih, a dokonce rozptýlila prodavačovu pozornost, když jsem je přeskládávala na policičku označenou „Doporučujeme“ (vyměnila jsem je za nejnovějšího Harryho Pottera, Rowlingová prodala už víc než dost). Potom mě pozvala na kávu do Starbucks.

„Coco, tohle není káva jen na oslavu tvojí nové knihy, chci ti něco říct,“ špitla nad svým frapučínem a nahodila ten svůj podivný úsměv, kterým mi vždy připomínala Margaret Thatcherovou.

„Měla bys Danielovi dovolit, aby si splnil svůj sen muzikálem *Větrný pískot* a jel do Ameriky.“

„Jmenuje se to *Pískání do větru*,“ opravila jsem ji nasraně.

„Víš, že má problém s tím, že ty jako žena vyděláváš víc než on, chlap, který by se měl postarat o svou rodinu. A dům...“

„Pořád to samé dokola, Meryl,“ zasténala jsem napruzeně.

„Tvoji rodiče, Coco, ti zanechali krásný, velký dům v nejlepší londýnské čtvrti. S tím on nedokáže soupeřit, on ti nemůže

nabídnout nic takového. Viděla jsem na internetu podobný dům, jako je ten váš. Je na prodej za víc než milión liber!”

„Je to náš dům, Meryl, vždycky to byl náš dům a ne jen můj.”

„Chci tím říct, že tím musí trpět jeho... mužnost.”

Nelíbil se mi tón, jakým vyslovila slovo mužnost. Chtěla jsem jí vysvětlit, že ten malý penis z plastelíny na Vánoce nebyl napodobeninou Danielova přirození, ale celá konverzace byla trapná. Já a Meryl nejsme přeci takové kámošky jako holky ze seriálu *Sex ve městě*.

„Koukni, já nemám problém s tím, aby Daniel dělal práci, která ho baví,” řekla jsem jí. „Problém je v tom, že vždycky udělá špatná pracovní rozhodnutí.”

Meryl vstala a odešla na záchod. Za chvíli mi zazvonil mobil. Volal Daniel. „Právě jsem se dozvěděl, že ses dostala do Top 100 nejprodávanějších knih ve WH Smith. Gratuluju!”

„Děkuju,” odvětila jsem podezřívavě, „my už spolu mluvíme?”

„Samozřejmě že spolu mluvíme. Vyslechni mě, Coco. Znáš ten pocit vzrušení, co cítíš v břiše, když se tvoje kniha dostane do hitparád? Přesně to samé cítím já při pomyšlení na *Pískání do větru*.”

Nastalo ticho.

„Volal mi Tony. Na internetu zkontroloval produkční firmu přes legálně evidovanou stránku. Firma vykazala za posledních šest let zisky. Je v pořádku. Nenastane žádný problém.”

„Dobře, Danieli. Vezmi to. Ale slib mi, že příště se se mnou poradíš předtím, než podepíšeš smlouvu.”

„Určitě se s tebou poradím, miláčku. Miluju tě! Jsi nejlepší na světě. Uvidíme se večer, Coco. Pa.”

Meryl se vrátila a tvářila se až příliš překvapeně, když jsem jí řekla, že mi volal Daniel. Určitě mu brnkla ze záchodu. Nepřekvapilo

by mě, kdyby celou tu dobu byla na střeše Starbucks a z mobilu diktovala Danielovi slovo za slovem, co mi má říkat. Myslím, že se všichni proti mně spřáhli.

Marika je pořád na Slovensku a nekomunikuje s nikým, jelikož si zapoměla zabalit nabíječku. Víš, jak jsem se to dozvěděla? Poslední čárku baterie využila na posílání esemesky Rosencrantzovi. Poprosila ho, aby jí změnil status na facebooku na „zasněžená, zapoměla jsem si zabalit nabíječku“.

Měla bych si asi taky založit účet na facebooku, určitě mi tam utíká moc zajímavých informací. :-)

Odesláno: Neděle 28. prosince 10:14

Adresát: zakaznickecentrum@apple.com/uk

Milý Apple,

mám na Vás malou technickou otázku. Nenašla jsem na ni odpověď na Vaší webové stránce.

Můj syn a já jsme dostali k Vánocům nové iPhony. Mohou se rozbít, když se displej omyje Okenou?

Moje švagrová myla okna na terase a zároveň nám omyla tlačítka na iPhonech. Zatím fungují, ale prosím Vás o odbornou radu.

Coco Pinchardová

Odesláno: Neděle 28. prosince 13:04

Adresát: chris@christophercheshire.com

Vánoční stromek je dnes otočený na stranu s barevnými koulemi, ale když se nedívám, zázračně se přetočí na stříbrné koule. Ráno jsem

prohulila na barové stoličce v kuchyni a sledovala Meryl při pečení. Vždycky mě nutí sledovat, jak peče chleba, ačkoliv dobře ví, že mě to vůbec nezajímá.

V dnešním vydání novin uveřejnili seznam nejbohatších lidí Británie. Meryl je v extázi díky Tvému otci. Sir Richard Cheshire je v něm čtyři sta devadesátý sedmý!

„Proč jsi mi neřekla, že jsi kámoška s královskou rodinou?“
vzrušeným hlasem se zeptala Meryl.

Musela jsem jí vysvětlit, že Tvůj otec není rodina Alžběty II., ale že ho pasovali v roce 1999 na rytíře. Za zásluhy při výrobě neroztrhatelných ubrousků, na které má i patent. Meryl řekla, že kdyby to věděla, usadili by Tě do čela stolu na oslavě výročí jejich stříbrné svatby. Potom se mě zeptala, proč jsme s Danielem nepozvali nějaké přátele domů přes vánoční svátky. „Po dvaceti letech manželství musíte mít nějaké společné přátele.“

„Nemáme žádné společné známé,“ musela jsem ji zklamat.

„Chudinko malá. Určitě je to Danielova chyba. Umí být pěkně sobecký s tou svojí hudbou. Jsem ráda, že mám Tonyho... Mám veliké štěstí.“ Podívala se na mě s takovou lítostí, že jsem musela z kuchyně odejít do obýváku pěkně si prohlédnout Tonyho, abych věděla, co mi to chybí. :-)

Ulevilo se mi. Seděl rozcapený na gauči, měl rozepnutý poklopec, kravatu s obrázkem rozkrájeného vařeného vejce a pečené klobásky a listoval v prosincovém vydání časopisu *Pohřebnictví*. Tony i Meryl berou svoji práci v pohřebních službách velice vážně. Nevím, zda jsem se Ti zmínila, že Tony je hrobník a Meryl upravuje mrtvoly v márnici.

Ethel seděla vedle Tonyho a sledovala program o jídle. Skoro mě trefil šlak, protože Regina Battenbergová (v HD vypadala příšerně) v něm propagovala svou knihu o víně. Expertka na víno Jilly Gooldenová popíjela její Croydon Cabernet Sauvignon.

„To víno vypadá jako chcanky,“ řekla Ethel s plnými ústy čokolády.

„Proč tě ten tvůj ubohý nakladatel nebo neschopný agent nedostanou do telky, Coco?“ zeptal se mě Tony. „Battenbergové je všude plno a dívej, jak se prodává.“

Měl pravdu. Zavolala jsem Dorianovi. Zvedla to jeho asistentka a řekla mi, že Dorian nemá čas. „Má krizovou schůzku. Moc důležitou,“ funěla do telefonu.

„Co se děje?“ zajímala jsem se.

„Máme problémy s knihou Reginy Battenbergové. Někdo se ji pokouší zdiskreditovat. Právníci nám volají od rána do večera,“ křičel Dorian od zasedacího stolu a poručil asistentce, aby položila telefon.

Jsem v patře ve své kanceláři. Je to jediná místnost v celém domě, kde můžu být chvíli sama. Chci zpátky svůj dům, hlavně kuchyni, i když sporák používám jen na zapalování cigaret.

Odesláno: Úterý 30. prosince 17:09

Adresát: chris@christophercheshire.com

Meryl dnes uklidila celý dům od sklepa až po půdu. Jela jako drak. Pěkně se rafla s Danielem, zavěsila mu voňavý stromček do klavíru. Do malé mezírký, kam se jí nepodařilo dostat vysavačem.

Danielovi přišly detaily zkoušek a představení *Pískání do větru* v Severní Americe. Zkoušet začínají nejdřív v Anglii, za Lidlem v Peckhamu. Jen mě to utvrdilo v mých pochybnostech.

Odesláno: Středa 31. prosince 16:47

Adresát: chris@christophercheshire.com

Konečně!! Po obědě
M + T konečně odjeli na svém tandemu domů do Milton Keynes
a Ethel jsem odvezla zpátky do domova důchodců. Všichni mi
poděkovali za krásné Vánoce a dobrou zábavu. To spadli z Marsu?
Kde byli o svátcích? :-) Pod stromečkem je prošoupaný koberec.
Měla jsem si na Štědrý den dupnout a ozdobit ho celý po mém.

LEDEN 2009

Odesláno: Čtvrtek 1. ledna 00:15

Adresát: chris@christophercheshire.com

Ohňostroj z Londýnského oka mi vybuchuje nad hlavou a zalévá zahrádku červenou, žlutou a krásnou modrou barvou. Jsem sama. Nevím, kde je Daniel. Slíbil, že přijde domů nejpozději v jedenáct.

Šťastný Nový rok!

XOXO

Odesláno: Čtvrtek 1. ledna 00:20

Adresát: marikarolincova@hotmail.co.uk

Jsem ráda, že ses ozvala. Teď si přeju být s Tebou na Tvém bratislavském večírku. Díky za fotku striptéra. :-) Je fakt sexy. Nemohla jsem rozluštit Tvoji esemesku! Málem mi explodoval mozek. Ve zprávě jsi mi napsala „Koupila jsem striptéra i um“. Chtěla si napsat „Koupila jsem striptérovi rum“? Asi máš prsty zamaštěné dětským olejíčkem z jeho těla... :-)

Daniel se na mě totálně vykašlal.

Odesláno: Čtvrtek 1. ledna 00:31

Adresát: rosenkrantzpinchard@gmail.com

Děkuju za e-mail s videem. Zpomalené záběry bouchnutí šampaňského jsou krásné, ale ještě krásnější by bylo, kdybys mi zavolał. Ozval se Ti otec?

Odesláno: Čtvrtek 1. ledna 00:38

Adresát: rosenkrantzpinchard@gmail.com

Na té fotce, cos právě poslal, kde tančíš na pódiu... to je tvůj otec? Proč je s tebou? A co dělá na pódiu?

Odesláno: Čtvrtek 1. ledna 12:04

Adresát: chris@christophercheshire.com

Jsem strašně našťvaná na Daniela. Dokonce našťval i Rosencrantze, který byl s kamarády na silvestrovské oslavě v disko KOKO v Camdenu. Daniel přitáhl na jejich oslavu i se Zlou královnou, Sněhurkou a několika trpaslíky ze svého představení (přišli navlečení v kostýmech).

Hrozně Rosencrantze ztrapňoval a nakonec ho z diskotéky vyhodili, když se pokusil z pódia skočit do davu bavící se omladiny. Dopadl na Peaches Geldofovou v sekci VIP. Musela jsem se Rosencrantze zeptat, kdo je Peaches Geldofová.

„Dcera Boba Geldofa, mami.“

„A proč je celebrita?“

„Protože je dcera Boba Geldofa. Nech to být, mami, to nepochopíš,“ obrátil oči v sloup.

Daniel se z toho chce z toho vykecat tím, že jeho drink prý někdo říznul drogami, a pak ztratil sebeovládání. Jsem hrozně rozčilená, že mě nechal na Silvestra samotnou doma.

Volal mi Dorian. Budu mít autogramiádu svých knih ve třech knihkupectvích a šestého mám promo interview v ranní show rádia London FM. Každé ráno ho poslouchá přes milión lidí! Po telefonátu jsem šla za Danielem do ložnice a velmi hlasitě mu oznámila svoje novinky. Válí se v posteli s kocovinou a zvrací do kýblu.

Odesláno: Pátek 2. ledna 11:35

Adresát: chris@christophercheshire.com

Odvezla jsem Daniela do práce. Poprosil mě, zda bychom nemohli po cestě vyzvednout Sophii z nemocnice.

Včerejšek strávila v nemocnici University College of London s podezřením na otravu alkoholem. Je to dost ironické, jelikož celou noc pila jablečné Martini, co jí nosila Zlá královna. :-)

Stála na rohu nemocnice před stanicí Goodge Street v kostýmu Sněhurky a měla černé rty od toho, jak jí pumpovali žaludek. Vypadala, že je na Daniela našťvaná. Neprohodili spolu ani slůvko, a když jsem je vysadila, skoro ani nepoděkovala za odvoz.

Z Richmondu jsem jela vyzvednout Mariku na letiště Stansted. Dost zhubla. Shodila minimálně sedm kilo. Ve vesnici, kde bydlí její máma, nemají zavedený vodovod. Den po Vánocích se tamtudy prohnala velká sněhová bouřka, teplota klesla na -27 °C a vědro jim zamrzlo ve studni. Aby se mohli napít, museli rozbít led v bazénu a z chlóru dostali průjem.

Když se k nim konečně pracovalo odhrnovací auto, vydaly se se sestrou na oslavy silvestra do Bratislavy. Marika to samozřejmě

zase přehnal s alkoholem a ošukala striptéra v chodbě hotelu Carlton! Nedokázali se dostat do jejího pokoje, protože olej ze striptéra se dostal všude včetně kliky a zámku od dveří. Asi si to umíš představit. Odvezla jsem ji hned domů, musela do pondělka oznámkovat dvě stě padesát písemek z chemie.

Nevypadala moc šťastně, když vystupovala z auta před svým bytem v Dulwichi. „Ahoj Londýne, nashle zábavo,“ řekla smutně.

Moc se mi po Marice stýskalo. I po tobě se mi hrozně stýská, Chrisi.

Odesláno: Sobota 3. ledna 15:05

Adresát: dorianreid@reidandwright.biz

Milý Doriane,

dnes jsem byla na dvou autogramiádách a obě dopadly katastrofálně. Víím, že leden je slabý měsíc pro knihkupectví, ale doufala jsem, že mě alespoň nechají podepisovat knihy na lepším místě v obchodě.

Dnes mě v pobočce v Bromley šoupli úplně dozadu do sekce byznys. Dva lidi za mnou přišli a zeptali se, jestli znám Donalda Trumpa. Po obědě v High Barnet mě zase usadili do sekce královská rodina. Starší paní se mě zeptala, jestli nejsem Camilla Parker Bowlesová!

Obě dvě jsme blondýnky a neměla jsem svůj den, ale pochop mě... Až budu mít autogramiádu v úterý na Oxford Street, mohl bys upozornit vedoucí, ať mě v žádném případě neusadí do sekce umění, protože kdyby si mě spletli ještě s Andym Warholem, už bych to asi nepřežila.

Coco

Odesláno: Neděle 4. ledna 11:34

Adresát: chris@christophercheshire.com

Při sklízení vánoční výzdoby na mě padla menší deprese. Stromeček skončil za kůlnou. Nic na něm nezůstalo, jen uschlé větvičky. Jehličí už dávno opadalo. Chudák strom nepřežil stres Vánoc. Daniel je v práci, Rosencrantz se někde toulá a Marika ještě opravuje písemky.

Nuda jako v kině na ruském filmu. Udělala jsem něco, na co jsem si doteď nikdy netroufla. Dala jsem vyhledat svoje jméno v Googlu.

Vyjely mi skvělé recenze na mou knihu v *The Independent*, *The Times* a *Marie Claire*, ale první v seznamu (a k tomu větším fontem) byla recenze od čtenářky z Amazonu, kterou jsem nikdy neviděla:

Vaše hodnocení 1 * z 5

Předmět: Autorka by si měla doplnit znalosti historie.

Jméno: Daphne Regisová

Kniha: Lov na lady Dianu

Jsem velká fanyнка britské královské rodiny (pravidelně sleduji vévodkyni Fergie v talkshow Oprah Winfreyové). Ale rozčílilo mě, že autorka knihy Lov na lady Dianu má popletená fakta. Píše v ní, že zasnuby Camilly Parker Bowlesové a prince Charlese se odehrály v roce 1981! V roce 1981 se princ Charles oženil s Dianou, ne s Camillou.

Autorka Coco Pilchardová by si měla zkontrolovat historická fakta! Doporučuji jí knihu od Andrewa Mortona Diana – pravdivý příběh. Najde v ní potřebné informace.

Jednu hvězdičku? A přejmenovala mě na Coco Pilchardovou! Daphne z Ohia asi nepochopila, že píšu satiru, humor... Pohled na to,

jak by se odehrály dějiny, kdyby si Charles vzal v roce 1981 Camillu namísto Diany.

Tohle je první věc, kterou si o mně přečtou lidé na internetu. Všimla jsem si taky, že na britském amazon.co.uk se moje kniha probojovala do Top 50 tisíc na 45 870. místo.

Netušila jsem, že Amazon má žebříčky prodejů, ani to, kolik knih existuje. Ještě horší je to v USA. V prodejnosti na americkém amazon.com je na 400 034. místě! Existuje i Amazon Španělsko, Amazon Německo, Amazon Francie... a Amazon Čína.

Odesláno: Pondělí 5. ledna 11:14

Adresát: chris@christophercheshire.com

Bavila jsem se s Marikou o Amazonu, a ani ona neví, jak funguje. Ještě mi říkala, že teď objevila eBay. Od rodiny dostala k Vánocům hromadu komunistických sraček, které se tam snaží prodat.

Zkoušela jsem se ptát i Rosencrantze, jestli neví, jak funguje Amazon. „Nějak tak, mami, že čím víc knih prodáš, tím jsi výš.“ Vypadám, jako že jsem úplně vpatlaná?

Daniel mě odbyl ze sprchy. „Nemám čas, Coco, chystám se do práce.“

Volala jsem i Dorianovi, ale nezvedá mi to.

Koupila jsem si dva výtisky své vlastní knihy, což mě v britském žebříčku Amazonu posunulo na 21 984. příčku... Ale v americkém jsem klesla na 500 034. místo.

Znáš nějaké Francouze, Španěle nebo Němce? Nebo někoho z Číny?